

COLUMN: STANDPLAATS JAKARTA

Standplaats Jakarta: Jonge ingenieur

Voormalig Landstede-docent Birgitta Hogendoorn woont sinds november 2015 voor twee jaar in Jakarta, waar haar man meewerkt aan een waterproject. Voor ZinMag schrijft ze columns over haar belevenissen.

Maulina Indriyani werkt sinds twee jaar voor Deltares, het kennisinstituut waar mijn echtgenoot ook voor werkt. Ze is een van de jonge, hoogst intelligente ingenieurs die via het YEP-programma (Young Experts

Suggesties of vragen, e-mail Birgitta:
bhogendoorn@landstede.nl

Programme*) binnengehaald zijn. Ze heeft aan de universiteit in Jogjakarta Hydro Engineering gestudeerd en werkt nu met een enorm computermodel dat de overstromingen in Jakarta voorspelt. Het is haar taak om nieuwe informatie in het model te brengen, de data te analyseren en te controleren of de berekeningen kloppen met de observaties in het veld.

Ze giechelt als ik haar vraag hoe het voor haar was om, direct van de universiteit, bij Deltares te beginnen. 'Ik heb nooit in een Indonesische organisatie gewerkt, maar ik denk wel dat er een groot cultureel verschil is. Wij zijn gewend te wachten tot iemand ons zegt wat we moeten doen, maar in dit bedrijf moet je op zoek gaan naar je werk of erom vragen als je niets te doen hebt. En als je iets niet begrijpt, moet je het zeggen. In het begin vond ik dat moeilijk, ook omdat mijn Engels nog niet zo goed was. En misschien ook wel omdat ik verlegen was... Op de universiteit heb ik heel veel theorie gehad. En we leerden wel berekeningen maken, maar niet hoe die te toetsen aan de werkelijkheid. Ook hadden we niet de computerprogramma's die ik nu gebruik. Er werden op de universiteit alleen gratis verkrijgbare programma's gebruikt.'

De Indonesische overheid doet zijn best om het tekort aan geschoolde arbeidskrachten op te lossen. Er worden met hulp van de *Asian Development Bank* nieuwe (hoge)scholen voor beroepsonderwijs opgezet en er wordt gestreefd naar een betere aansluiting tussen onderwijs en bedrijfsleven, onder andere door stages als

Birgitta Hogendoorn woont in Jakarta waar haar man meewerkt aan het Garuda-project: een groot waterbeheersingsproject om de stad te beschermen tegen de zee.

Birgitta werkte tot oktober 2015 onder andere als docent Nederlands en Engels en als coördinator van de Vakantieschool bij Landstede.

vast onderdeel van de opleiding op te nemen. Het effect is nog gering.

Werkgevers klagen dat ze jonge werknemers zelf helemaal opnieuw moeten opleiden en de meeste jongeren mijden het beroepsonderwijs en gaan liever naar de universiteit, als het even kan. 'Dan heb je tenminste kans op een goede baan,' zegt Maulina, 'al heeft die vaak niets te maken met wat je gestudeerd hebt. Studievrienden van mij werken nu bij een bank of in de marketing bij luchtvaartmaatschappij Garuda. Ik heb geluk gehad.'

Binnen het YEP-programma wordt Maulina getraind en gecoacht. Zo heeft ze een cursus in Nederland gedaan, is ze bezig met een intensieve cursus Engels en wordt ze gecoacht op onder meer haar communicatievaardigheden. Ze weet nu hoe ze met de software moet werken en haar Engels is inmiddels goed. Ze heeft nu de basisvaardigheden om echt mee te draaien, waardoor haar werk ook interessanter is geworden.

Hoe de toekomst er gaat uitzien, weet Maulina nog niet. Ze gaat ervan uit dat ze als ingenieur kan blijven werken, ook als ze trouwt. 'Maar misschien, als er heel veel kinderen komen...'

*YEP wordt gesteund door o.a. de Nederlandse overheid en heeft tot doel expertise op het gebied van water en voedselproductie door te geven aan Nederlandse en buitenlandse jonge experts. Zie ook: yepprogrammes.com.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

